

Uit de afdeling Conserverende Tandheelkunde van de Universiteit van Amsterdam.

Hoofd: Prof. Dr. J. B. Visser

EEN EENVOUDIG NIEUW HULPMIDDEL BIJ DE VERVAARDIGING VAN KLEURENDIA'S VAN HET GEBIT

C. P. VAN OOIJ

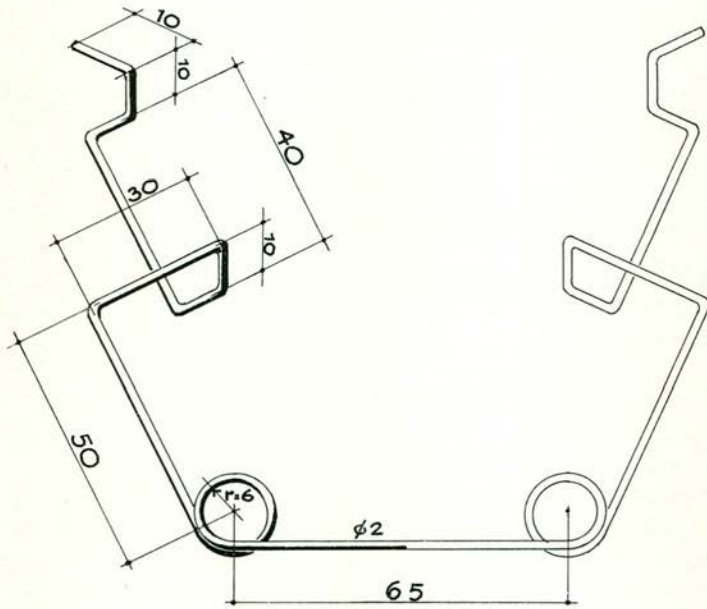
Het onderwerp: vervaardiging van kleurendia's, behoeft niet onmiddellijk associaties op te roepen met zonnige vakanties. Het spreekt vanzelf dat deze vorm van reproductie ook op wetenschappelijk en technisch gebied een hoge vlucht heeft genomen, zodat ook de didactiek er veel profijt van trekt. Iedere bezoeker van wetenschappelijke vergaderingen weet hoezeer kleurendia's een voordracht kunnen verlevendigen, zeker ook op het terrein van mond- en tandheelkunde. De natuurlijke kleuren en kleurcontrasten van de levende weefsels, die bij de vroegere zwart-wit weergave dikwijls volkomen onvoldoende tot hun recht kwamen, worden dank zij de vorderingen op fotografisch gebied tegenwoordig opvallend goed gereproduceerd.

Geen wonder dus dat er ook in tandheelkundige kring groeiende belangstelling voor bestaat. Menige practicus beoefent dan ook de mondfotografie ter documentatie van bijzondere situaties of afwijkingen, die hij in de praktijk aantreft. Tevens beschikt hij hierdoor over een aantrekkelijke methode om de resultaten van eigen therapeutische maatregelen (rehabilitatie) vast te leggen en om veranderingen in een bestaande toestand periodiek te registreren en aldus onder controle te houden.

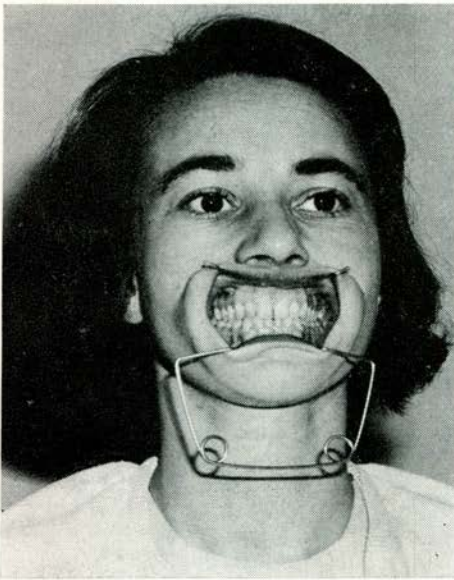
Kortom, er zijn tal van redenen te noemen die mondfotografie tot meer dan een privé liefhebberij kunnen maken. Mocht in vroeger jaren de ingewikkelde opstelling en de „regie” voor menigeen een beletsel hebben gevormd, de tegenwoordige apparaten zijn zodanig geperfectioneerd, dat ook de fotografisch minder onderlegde collega op eenvoudige wijze uitnemende opnamen kan maken.

Toch blijven er altijd nog kleine onvolkomenheden, die de procedure nèt iets te omslachtig maken en die bovendien het resultaat ongunstig kunnen beïnvloeden. Bij opnamen van het gebit zullen nl. de lippen en wangen gewoonlijk zózeer in de weg zitten, dat de hulp noodzakelijk is van een assistente of van de patiënt-zelf om – hetzij met de vingers, hetzij met metalen houders – de weke delen voldoende vaneen te houden. Het meest gebruikte

van Ooij

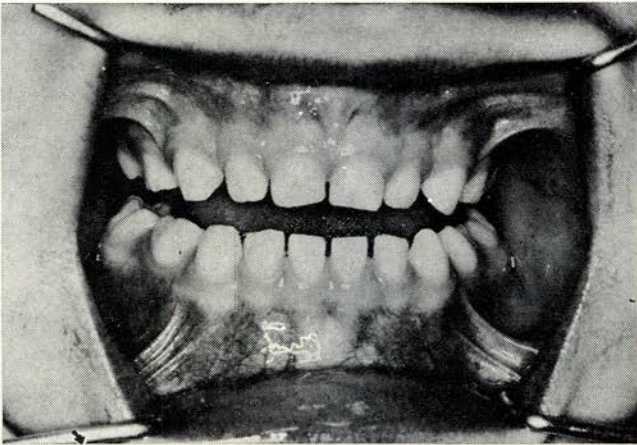

afb. 1.

afb. 2.

instrument hiervoor is de wanghouder, een soort „mondlepel”, die vrij kostbaar is en jammer genoeg alleen in glimmende uitvoering in de handel wordt gebracht. Wanneer een assistente aanwezig is, dan zijn tegen deze houders – mits dof gemaakt – geen andere bezwaren aan te voeren dan dat zij moeten worden vastgehouden en dat de stand dikwijls door de fotograaf moet worden gecorrigeerd. Dit kost veel tijd en aandacht. Het inroepen van de hulp van de patiënt stuit op dezelfde bezwaren, waar dan nog bijkomt dat de patiënt door de vermoeiende stand waarin hij zijn armen moet houden, zijn hulp niet lang kan blijven geven. De fotograaf moet dientengevolge onnodig snel werken en dat komt het resultaat uiteraard niet ten goede.

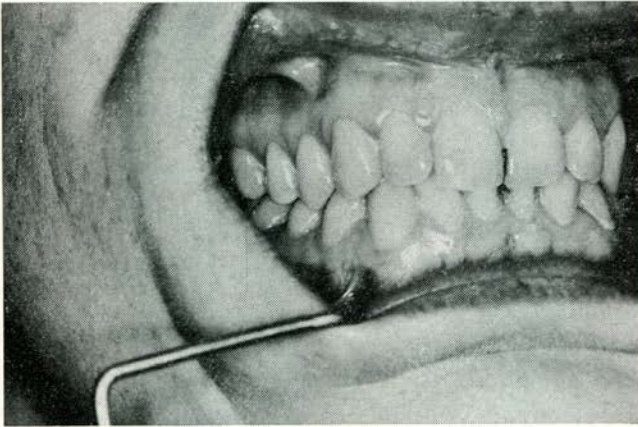
afb. 3.

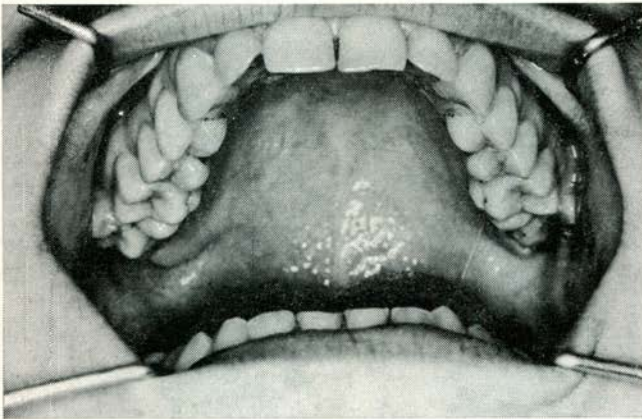
afb. 4.

Eén en ander bracht mij op de gedachte dat het mogelijk moest zijn een eenvoudig hulpmiddel te construeren, waarmee de geschetste bezwaren wellicht met één slag zouden zijn geëlimineerd.

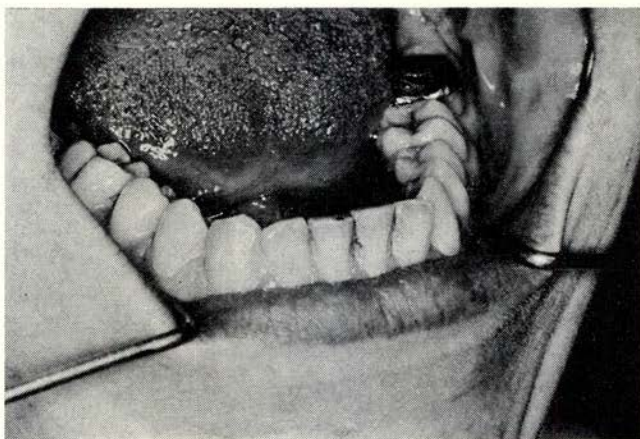
Ik heb daartoe uit verend staaldraad ter doorsnede van 2 mm (Dentaurum, federhart) een draadfiguur gebogen, die op zeer eenvoudige wijze de zachte weefsels vaneenhoudt (afb. 1 en 2). Deze voegen zich vanzelf om het staaldraad heen en dit veroorzaakt de patiënt zeker niet meer hinder dan de vingers van een assistente of de tot nu toe gebruikelijke wanghouders. Het apparaat is zowel bij kinderen als bij volwassenen zeer gemakkelijk in te zetten en behoeft door niemand te worden vastgehouden. Het beweegt met zij-

afb. 5.

afb. 6.

afb. 7.

delingse excursies (bv. ter vervaardiging van foto's in het gebied van de premolaren) vanzelf mee en laat ook articulatiebewegingen ongehinderd toe. De afbeeldingen 3 t/m 7 mogen een indruk geven van de toepassingsmogelijkheden.

Het leek mij nuttig de aandacht te vestigen op dit apparaatje, dat tijd en ongerief bespaart en dat tot betere fotografische resultaten kan leiden. Het is reeds in de handel verkrijgbaar.

Er dient echter op te worden gewezen dat voor zeer speciale gevallen een conventionele wanghouder betere toegang tot het onderwerp geeft.

Samenvatting

Een eenvoudig nieuw hulpmiddel bij de vervaardiging van kleurendia's van het gebit.

Beschrijving van een uit verend staaldraad gebogen apparaat, dat lippen en wangen vaneenhoudt, zonder dat de hulp van derden nodig is.

Voor de vervaardiging van gebitsfoto's betekent dit een wezenlijke vereenvoudiging en verbetering van het resultaat, temeer omdat het apparaat articulatiebewegingen toelaat zonder van zijn plaats te komen. Het kan door de patiënt zelf gemakkelijk worden ingezet.

Summary

A simple new aid in making colour slides of the teeth.

A description is given of a device made by bending resilient steel wire, which keeps lips and cheeks retracted without requiring further assistance.

In dental photography this device ensures considerable simplification and improved results, particularly because it permits of articulating movements without being dislocated. The patient himself can insert it without difficulty.

Burg. van Tienenweg 31, Diemen